

Сабр - фазилат

Faizal Ali Suliman / Photography

20:40 / 13.04.2019 3731

Сабр – ҳамроҳлиги ҳаётимизнинг ҳар бир они учун зарур фазилат.

Бало, мусибат, касаллик, офатларга сабр... “Раббим, мендан бошқаси йўқми?!” демасдан; Қуръони каримда Аллоҳ таоло: “Дарҳақиқат, Биз (Айюбни) сабр қилувчи деб топдик. У нақадар яхши бандадир! Ҳақиқатан, у (Аллоҳ йўлига) бутунлай қайтувчидир” (Сод, 44), дея мақтаган ҳазрат Айюб (алайҳиссалом) мисоли...

Мўл-кўл неъматлар ичра ғафлатда қолиб, дунёning ўткинчи матоларига алданмай, банда эканимизни унутмасдан сабр... Жинларга, инсонларга, ҳайвонларга, шамолга ҳоким бўлган, катта салтанат эгаси бўлатуриб, доимо бандалик шуури ила ҳаракат қилган ҳазрат Сулаймон (алайҳиссалом) сингари...

Ибодатларга сабр, убудиятга сабр... Рўзанинг машаққатларига, намознинг давомийлигига, ҳажнинг руқнларига, закот ва садақанинг нозикликларига сабр...

Оилада сабр... Жуфтининг хатоларига, фарзанд тарбиясидаги қийинчиликларга, ота-онанинг, ёши улуғларнинг болаларча инжиқликларига, хоҳишларига малолланмасдан, “уф” демасдан...

Боласидан боласига ёмонлик етганини билса-да, гина-кудурат сақламай, аҳволини, изтиробини ёлғиз Аллоҳ таолога арз қилган ҳазрат Ѓұб (алайхиссалом) каби сабр (Юсуф, 86)...

Нафсимизнинг тугаш билмаган ҳавасларига, адoқсиз орзуладарга, умр бўйи бизни адаштириш пайида бўлган шайтоннинг иғволарига, дўст кўринган душманларимизнинг алдовларига сабр...

Вафосизларга садоқатли бўлишга, унуганларни унугтасликка, келмаганга боришга, сўраганни бўш қайтармасликка, ғийбат қилмасликка, ёлғон гапирмасликка, чақимчилик қилмасликка сабр...

Инсон, мусулмон бўлиб яшашга; дин, эътиқодда событқадамликка, кишиларни яхшиликка чақириб, ёмонликдан қайтаришга, ҳақни ва сабрни тавсия қилишга, унугтилган суннатларни иҳё қилиш-жонлантиришга сабр...

Ибодатларга, тиловатларга, қироатларга сабр...

Аллоҳ таоло ҳамма нарсани бутун тафсилотлари билан билишини, бандасини ҳеч қачон унугтаслигини, ҳеч кимга тоқатидан ташқари ишни юкламаслигини, ҳамма нарсанинг энг хайрлисини насиб этишини англаганча сабр...

Бу синовли ҳаёт йўлларида амал билан, таваккул, ғайрат, пешона тери билан, қалбни гуноҳлардан асраб, кўнгил оғритмасдан, ундан ҳам қийини, оғринмасдан юриб боришга сабр...

Борликка ҳам, йўқликка ҳам, меҳнату роҳатга сабр...

* * *

Сабр Қуръон билан қувватланади, ибодатлар билан мустаҳкамланади. Синовлар бандани тоблайди. Борликдаги, атрофимиздаги қувончу ташвишлар, борлигу йўқликлар адаштирмасин дей, қўлларимизни дуога очамиз:

“Раббим! Сенга шукрлар бўлсин. Яшаётган умримни, имтҳонларимни мен учун хайрли ва муборак қил. Улардан чиройли ўтишни насиб эт.

Раббим! Касалликлар, қийинчиликлар, балолар келмаса, ғафлат ичидиа Сени ва Сенга қул эканимизни унтар даражага етамиз. Бизни инкорга,

исёнга етаклайдиган, тоқатимиздан ташқарыда бўлган, зиммамизга оғир келадиган, Сени унуттирадиган фалокатлардан асра! Сенга яқинлаштирадиган, розилигингга етишимизга васила бўладиган, боши яхшилик, ўртаси яхшилик, охири яхшилик бўлган гўзалликлар бер.

Раббим! Сендан бало, мусибат сўралмайди. Бизга бу дунёда ҳам, охиратда ҳам яхшилик ато эт!"

Зумрад ФОЗИЛЖОН қизи

тайёрлади.